

que estan de vacances i ofereixen actuacions gratuïtes a la plaça de l'Ajuntament o dins de l'església parroquial. Cada any, a més —i ja en fa cinc— el músic polonès Jarek Pyzia, establert a Lloret, organitza un magne festival de corals, primer poloneses però ara també d'altres nacionalitats, que tenen una gran qualitat. Malgrat els anuncis, l'activitat turística de l'estiu i la feina de la gent fa que el festival sigui desaprofitat. Potser l'Ajuntament s'hi hauria d'implicar més i ajudar a donar-hi tot el relleu i la difusió que mereix. No passa gaire sovint poder escoltar una vintena de formacions de primeríssima categoria que, al llarg de quatre dies, ofereixen unes actuacions acuradíssimes a l'església i al teatre municipal. Enguany hi ha hagut corals de Polònia, Estònia, Lituània, Itàlia, Txèquia, França i d'altres llocs que han deixat el públic embadalit. Es tracta d'un certamen que s'hauria de consolidar i afegir al calendari musical local com un festival anual d'autèntic prestigi.

Esports i medalles a Santa Coloma de Farners | L'activitat esportiva colomenca va a més. Vegem-ho amb dos exemples. El Club de Patinatge Artístic acaba de celebrar els 40 anys d'existència. Va néixer a començaments de 1976, convertit en una secció del Club Olímpic Farners. El 1993, però, es va dissoldre, i el patinatge va constituir un club nou. Al llarg dels anys han passat per aquest col·lectiu molts patinadors i patinadores que han portat les seves actuacions als campionats de Catalu-

JOAN DOMENECH

>> VI Festival Concurs de Corals a Lloret.

nya, d'Espanya, d'Europa i fins i tot del món. D'altra banda, en el camp de la natació, el CN Farners té una figura en el nedador Stanislav Sevladinov, el nom del qual revela ja el pes específic que va tenint la immigració no solament a la zona costanera. Stanislav ha quedat tercer als Campionats de Catalunya i, per tant, ha portat al Club Natació Farners la primera medalla de bronze, després de cinquanta anys d'història.

«La Safa» de Blanes | Aquesta indústria, que té un llarg recorregut històric i que ha donat feina i vida a moltíssimes famílies de Blanes i de tot l'entorn, està aturada i en perill de tancament. Actualment, i després d'haver canviat de nom en els darrers temps, és coneguda amb

el nom de Nylstar. Les últimes notícies parlen d'una davallada notable de la producció, tot i que, segons els entesos, fabriquen un fil anomenat Poliamida 6.6 dels millors del món. També tenen una bona tecnologia que ha fet possible, fins ara, exportar als països asiàtics tot i la competència d'allà. Des que va comprar el conjunt el grup Praedium, s'ha especulat sobre l'interès pels terrenys, esperant que l'Ajuntament faciliti una requalificació que hi permeti usos comercials o residencials. El Consistori, però, sembla que no està per aquests canvis ni per parcel·lacions. El que resulta evident és que s'haurà d'anar a un concurs de creditors o cercar altres formes de recuperar una mínima base econòmica que rellanci l'empresa, si és possible.

GIRONINS A L'EXTERIOR

guillem molla

Pioneer Valley | Enceto el quart any als Estats Units i espero el bus gratuït per anar a la Universitat de Massachusetts, a la vila d'Amherst. Som al bell mig del Pioneer Valley, un paratge on hi ha més universitats que municipis i banderes de l'orgull als portals de les esglésies. Als cafès, avis i jovent comparteixen espai sense apartar la mirada del macbook. Una noia anota comentaris en un poemari d'Emily Dickinson i porta tatuatges amb cites de Tarkovski i Joyce. Encara fa calor, però aviat quedarem colgats de fulles tardorals i entraran en escena guants folrats, pales i sal per

desglaçar. Les quatre estacions són tangibles. Un cop a la facultat, saludo l'alumnat matiner que ja és dins l'aula. Al llarg de les diverses activitats culturals catalanes que farem durant el curs, tindran ocasió de coincidir amb altres catalans, alguns de Girona, com en Pau i la Sandra, estudiants de doctorat, i la Sira, que ha vingut a passar un any d'au-pair. Surto d'allà quan ja és fosc i veig corredisses d'esquirols pel campus. A prop de casa se senten udolar els coiots i recordo que, abans no me'n vagi d'aquí, he de fer més fotos del riu Connecticut serpentejant la vall camí de l'Atlàntic.